

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **C.**, so sídlom v Č., N. IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., konateľ a advokát, proti žalovanej **E.**, bývajúcej v B. **o 1 646,61 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9 C 151/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. apríla 2014 sp. zn. 2 Co 250/2014, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 17. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 250/2014, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podala 4. apríla 2013 na okresnom súde žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáha zaplataenia 1 646,61 Eur s príslušenstvom zo zmenky zabezpečujúcej nárok z úverovej zmluvy.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 30. septembra 2013, č.k. 9 C 151/2013-36, konanie (pre nezaplatenie súdneho poplatku zo žaloby) zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Bratislave odvolanie žalobkyne uznesením zo 17. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 250/2014, odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané. Uviedol, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo žalobkyňi doručené 9. októbra 2013, žalobkyňa podala odvolanie na poštovú prepravu 25. októbra 2013, pričom posledným dňom na podanie odvolania bol deň 24. október 2013, žalobkyňa teda podala odvolanie po uplynutí zákonom stanovenej 15 - dňovej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a to z dôvodu, že odvolanie podala včas. Argumentovala tým, že odvolanie podala na poštovú prepravu 24. októbra 2013, o čom priložila podací hárok potvrdený spoločnosťou S. (ďalej len „pošta“). Poukázala na skutočnosť, že splnomocniteľ okresného súdu, na ktorý bolo odvolanie podané, prevzal zásielku s odvolaním 25. októbra 2013, preto podľa nej nie je vzhľadom na postup pošty možné, aby v ten istý deň bolo podanie urobené aj reálne doručené súdu ako adresátovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v znení účinnom ku dňu podania dovolania) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním žalobkyne je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto prípustnosť dovolania žalobkyne z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky

len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo zástupcovi žalobkyne doručené 9. októbra 2013. Posledným dňom 15 - dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň

24. október 2013, tak ako vo svojom rozhodnutí konštatoval aj odvolací súd a táto skutočnosť ani nebola sporná. Zo súdneho spisu ďalej vyplýva, že odvolací súd si pred vydaním napadnutého rozhodnutia zabezpečil doklad „úhrnný dodací lístok – P.O.BOX“, podľa ktorého zásielka s podacím číslom R. podaná na pošte Bratislava 1, bola poštou prevzatá 25. októbra 2013 (uvedené podacie číslo je totožné s číslom zásielky, v ktorej bolo podané odvolanie žalobkyne). Vychádzajúc z tejto skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne bolo podané 25. októbra 2013, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania. Takýto záver sa však javí ako predčasný.

Žalobkyňa k dovolaniu pripojila podací hárok datovaný 24. októbra 2013, z ktorého je zrejmé, že zásielka s odvolaním pod podacím číslom ...X... adresovaná Okresnému súdu Bratislava I bola podaná na poštovú prepravu. Pečiatka pošty na tomto podacom hárku je nečitateľná, preto nie je možné overiť, či datovanie podacieho hárku korešponduje s podacou pečiatkou pošty. Vzhľadom na tvrdenia žalobkyne (dovolateľky) o tom, že odvolanie podala v lehote, ktoré nie je možné overiť zo spisového materiálu, preto existujú pochybnosti o možnosti urobiť jednoznačný záver týkajúci sa včasnosti podania odvolania v predmetnej veci.

Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností, čo však v danom prípade absentuje. Z uvedeného preto dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa dôvodne namietala, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, jej odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2015

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová